

bevillingerne, og hvor vore Militærudgifter vare 18 Mill., medens de paa Budgettet i Aar andrage nogle og tredive Mill. Kr. Den højtærede Finansminister vil se, at hvis han havde holdt vore Militærudgifter paa et Beløb, der svarede til, hvad Venstre den Gang ansaa for meget, vilde vore Financers Tilstand alene derigennem nu have været adskilligt forbedret.

Men den Hovedbetragtning, jeg gjorde gældende: at hvad der foregaar for Øjeblikket, det Sammenbrud, som er sket i vore Finanser, godtgør, at man ikke her i Landet samtidig kan føre en social Fremskridtspolitik og en militaristisk Politik, forsøgte den højtærede Finansminister jo end ikke at rokke ved. Naar de Herrer stadig gøre gældende, at det ikke er Militærovene, men de sociale Love, Forbedringen af Funktionærernes Kaar og forskellige Ændringer i andre Love, som have medført den nuværende kritiske Tilstand, ere disse Udtalelser ved den outrerede Maade, hvorpaa de stadig fremsættes, utvivlsomt Forbilledet for de Bemærkninger, jeg citerede i Gaar fra det engelske Ugeblad, der kritiserede vor Tilstand som kronisk Underskud, foraarsaget ved socialistisk Lovgivning. Maa jeg have Lov til at sige den højtærede Finansminister, at han ved denne Agitation, denne Henvisning til, at det er social Lovgivning, som har foraarsaget vor finansielle Misère, vel kan opnaa at dække sig noget overfor sine Vælgere, men jeg er tilbøjelig til at tro, at han derigennem samtidig tilføjer sin Laanepolitik overfor Udlandet adskillige Vanskeligheder. Forholdet er nemlig, hvad den højtærede Finansminister sikkert ved, det, at la haute finance interesserer sig adskilligt mere for Militærbevillinger end for Bevillinger givne til sociale Formaal, og at den betragter et Underskud, fremkaldt af de førstnævnte, som adskilligt mere tilædeligt for en lille Stat end et Underskud, fremkaldt af de sidstnævnte, ganske simpelt fordi la haute finance er interesseret i Militærmagtens stadige Fremgang rundt omkring i Landene. Den betyder nemlig Opretholdelsen af hele det System, hvori la haute finance er interesseret.

Jeg nævner dette igen for at benytte Lejligheden til at bede den højtærede Finansminister give Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham i Gaar, og som han ikke kom ind paa i sine Udtalelser: Spørgsmaalet om, hvorledes den højtærede Finansministers Stilling til Laanespørgsmaalet er; thi det er jo en vigtig Bestanddel af hele den finansielle Situation, vi drøfte. Vor finansielle Situation er ikke blot et aarligt Hul

paa 16 Mill. Kr., som skal fyldes; vor finansielle Tilstand er ogsaa et stort Hul, som skal fyldes ved Efterbetaling, ved Laan, ved Erstatning af de midlertidige Laan med et fast Laan, og ved dette faste Laans Forøgelse. Jeg bad den højtærede Finansminister om en Udtalelse om, hvorvidt han var i sin Laanepolitik for Øjeblikket, og jeg gentager det nu. Jeg tror, det er nødvendigt til Overvejelse af det, vi drøfte her, og til Forstaaelse af hele den Situation, vi ere i.

I Slutningen af sine Udtalelser hævdede saa den højtærede Finansminister sig til en vis pompøs Patos. Han paakaldte alle gode Kræfters Medvirkning til at raade Bod paa den Tilstand, vi vare i, og sagde, at vi maa gøre Ende paa Underskudsregimet. Underskudsregimet er vel formentlig for det første den Tilstand af Mangel paa Penge, som vor Statskasse er i, men Underskudsregimet er ogsaa et overordentligt træffende Navn paa det Regimete, hvis Finansminister det ærede Medlem fra Æbeltoft er, og jeg for mit Vedkommende vil af mit fulde Hjerte sige: Gid vi snart fik Ende paa Underskudsregimet!

Johan Knudsen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at føje til dem, jeg i Gaar Aftes tillod mig at fremsætte. Den højtærede Minister raillerede over os, som mene, at Skatten paa offentlige Forestillinger vil blive en Skat paa Kultur. Jeg indrømmer, at Ordet Kultur efterhaanden er blevet et noget misbrugt og tyndslidt Ord, men den højtærede Minister vil dog ikke nægte, at Skuespilkunst og Musik repræsentere betydelige kulturelle Værdier. Naar nu Teaterforestillinger ønskes beskattede, er det derfor fuldkommen berettiget at tale om en Skat paa Kultur.

Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg i Gaar havde sagt, at hans Lovforslag brutalt skar alle Forestillinger og Forlystelser over en Kam. I samme Aandedrag udtalte jeg, at denne Hensynsløshed ellers ligger den højtærede Finansminister overmaade fjernt. Men overfor det foreliggende Tilfælde kan jeg ikke finde noget mere rammende Udtryk. Den højtærede Minister spurgte: Hvor er Grænsen mellem Kunst og Gøgl, ses der ikke ogsaa paa vore Teatre Forestillinger, som kun tilsigte den allerletteste Underholdning? Jo selvfølgelig, vore Teatre med Undtagelse af det kgl. Teater — som ganske vist i denne Sæson har taget sin Tilflugt til fjollede Farcer, men det er altsaa kun Direktionens